

■ Harri MARTINSON

Harri Martinson (1904-1978) - XX əsr İsveç ədəbiyyatının ən görkəmli yazıçı və şairlərindən biridir; 1949-cu ildə İsveç Dil və Ədəbiyyat Akademiyasının üzvü seçilib, 1974-cü ildə Nobel mükafatına layiq görüllüb. Məşhur "5 cavan" qrupunun üzvü olub. Yeri gəlmışkən, digər Nobel mükafatı laureatı Artur Lundkvistin də fə-

ləri də ifadə edə bilər. Buna görə də modernizm haqqında hər kəsin öz təsəvvürü olmalıdır. Mənim modernizmim, məhiyyət etibarilə mədəniyyətə düşmən olan bir anlayışdır. O, heç də cəmiyyətə zidd getmək istəmir, ancaq təbəti baxımından o, elə belədir. Modernizm (mən onu Homerden Li Mastersə qədər keçdiyi bütün yolu nəzərdə tuturam) həmişə cəmiyyət deyilən bir strukturun düşməni olub və bu proses indi də davam edir. Kəskin şəkilde ifadə etsək, onun mütləq və mütləq olduğu qədər də təbii qiyamçı olmaqdan özgə bir vəzifesi olmamışdır, elə bu səbəbdən də indiyə qədər xoşbəxtlik barədə heç bir "bürokratik arzuda, nə də qara magiyanın "təşkil edilmiş" reaksiyalarında özünə yuva qurmağa can atmamışdır. Modernizm çox təbii bir şəkildə (yeni hər hansı bir programın məntiqi nəticəsi kimi deyil) həyatdan doğaraq meydana gəlmişdir - o, subyektiv, intim

mışə öz "mən"indən üstün idi, yəni o, fərdi xaosdan qorxub çəkinirdi, bu qorxu hissi onu hərdən dolaşığa da salırı; o gündə azı yüz dəfə sanki dərin yuxudan silkinib özüne gəlməyi təlqin etməklə məşğul olurdu. O, indi dəha çox insandır, daha çox sivil polisdir və vəzifələrinin öhdəsində məhərətə gelir. Mədəniyyətindən, sivilizasiyindən daha çox onun içindəki insanın önəmi var. Onun məhiyyət və məğzində "dügenlənən" bir sıra irrasional məqamlar olmasaydı, o, sadəcə rasional robot

Harry Martinson
Aniara

Versaldan sonra sənayeləşmə Avropa mədəniyyətini kobud sivilizasiyaya sürükledi. Avropanın yeni həyatı sivilizasiya fasilelərindən (kəsiklərindən) ibarət olan hərəkətdir.

Step Selyander "Daqens Ny-Heter"-də dörd modernist sənətkar haqqında çap etdirdiyi məqalədə göstərdiyi kimi, modernizmin indiyə qədər də kütlə tərəfindən tanınmaması yalnız belə bir faktı sübut edir ki, kütlə özünün şüur saxlancığına hifz etdiyi qıymadan ömür-billah xəbərsizdir.

Modernizm hadisi kütłələrin sivil hərəkətlərində doğulub meydana gəldi. Ancaq özünə uydurma bir inamın sahibi olan kütłələr, "geniş ictimaiyyət!" onu bir heç nə kimi rədd etdi. Bu elə belə də olmalıydı, yəni belə olmasayı, qəribə görünərdi. Modernizm dünya əhəmiyyətli bir faktor deyildir, əgər, o, belə bir mənəni daşısaydı, heç modernizm də olmazdı. Modernizm elə özünəməxsus, əlahiddə hadisədir ki, tamamilə yeni baxış bucağının gücünə hər bir insanda öz ifadəsini tapır. Modernizm həmişə, hər an, hər dəqiqə dəyişən irrasionallıqdır o, insanın bağrının başında bir məşəl kimi yanır. O, qeyri-adilik taxtından enib yekrəngləşə də bilər, insanı təkcə gətirib canını boğazına yıga də bilər, ancaq heç zaman köhnə ləpirləri tapdayıb keçməz. Çünkü müasir modernizm sivilizasiya və mədəniyyətin normalarından bilmərrə, asılı olmayaraq, köçünü daha gözəl həyat haqqında xeyallar üzərində qürur, yaxud mədəniyyət və sivilizasiya normaları ilə amansız mübarizədən doğulur. Çağdaş modernizm insanıdır. İnsanın gülüşü, körpe uşağın ağlaması, həyəcan və göz yaşları təbii olduğu qədər! Onun məğzində məşələ dönmüş ürək durur və o, beləcə bütün zamanları yola salacaq.

Tərcümə edən:
Cavanşir Yusifi

MODERNİZM

liyyəti məhz bu qrupla bağlı olub. 1929-cu ildə bu iki yazıçı ilə birlikdə լելqren, Sandqren və Asklund bir şeir antologiyası çap etdirib ona qrupun adını verdilər. Onları yaratdığı modernizm forması sonralar "primitivism", yaxud "vitallizm" adını aldı.

Harri Martinson "Modernizm" məqaləsini məhz "5 cavan" qrupunda fəaliyyət göstərdiyi dövrə yazmışdır.

* * *

Modernizm - qeyri-konkret, yaygın bir anlayışdır və görünür, o, bizim aqlımıza gəlməyən şey-

məftunluqlar, dəli-cəsinə məhəbbətlər seriyası və kəskin nifrətlər məcmusu-dur. Dinamik şəkilde irrasional olan modernizm bütün dünyani bir qövs kimi əhətə edir. Onun dünya obrazı - hərəkətdir, seyr və dalğın düşüncələr deyildir. Seyrə, dalğın düşüncəyə əsaslanan həyat qüdrəti bir istinad nöqtəsinə malik olduğunu güman edir, ona elə gəlir ki, canındakı gücə bütün dünyani darmadağın etmək olar. Hərəkət isə qəhqəhe çəkib yerində götürülərək ildirimdən sürət alır, özünü dünyadan

düz ortasında hiss edərək, qurur yaradır - bunun müqabilində isə dünyaya doğrudan da, nəsə qeyri-adi bir şey gəlir.

Çörəyi xəyal olan mədəniyyət adamı isə həmişə məhkum olunduğu xaosdan qaçı, özünəxəs bayağılıqla ucaldıığı bir uydurma ömrün içinde yaşayır və əsl həqiqətə elə bu xaosun içindən cüccərib qalxır - beşikdən məzara kimi bu xaos onun içinde - ruhunda və qəlbində dərindən kök salır, qalın bir yorğan kimi hər şeyin üstünü örtür. Növbətçi polisin insanı "mən"i həle polisin özü demək deyildir. Əvvəller növbətçi polis hə-

olardı - yaddaşsız məxlüq bir an içinde heç nəyin badına gedir. Indi isə o, özü-özlüyündə irrasionaldır və insan olduğunu bildiyi üçün həyatı hər bir toxunmasıyla hiss edərək yaşayır. İnsan - irrasional simfoniyadır, onun humanizmi də, dühası, böyüklüyü də, alçaqlığı, sevinci və dərdi də irrasional məhiyyətdən güclərənən doğulur.

Bu dünyada yalnız vəhşi həvanlar rasionaldır.

İndi mədəniyyət və sivilizasiya anlayışları arasında sərhəd çəkməyə elə bir lüzum olmadıqından (çünki bu anlayışlar iki əks xassəli kimyəvi element kimi, nəhayət, gözə görünməz bir əlaqə formulunun sayəsində - yeni insan subyektivimizin əsasında bir-birinə qarışqlar) bundan sonra gündəngünə ətrafindakı münaqışə haləsinin böyüdüyü mədəniyyət barədə qızğın mübahisələr açmaq yersizdir.

İndi yalnız kitabxana və kilsələrdə, böyük ziyafətlər və Skanendəki yaz bayramlarında qarşılaşdığımız mədəniyyətlər diktatorluğun qalıqlarından, başqa sözə desək, mərasim təbərrüdündən özgə bir şey deyildir, ancaq onlar daha dünyada baş verən hadisələrə təsir etmədiklərindən özlərinin hakimlik statuslarından da məhrum olublar, bununla da norma olmaq hüquqlarını itiriblər. Mədəniyyətlərin sintəzi adlı anlayış uydurmadır (nə qədər dəbdəbəli, cazibədar görünənə belə!). Bə qədər böyük bir inamdan, hansı məqsəd və niyyətlərdən doğsa belə, bu - yalandır.